

[Bodil Koch.]

kommunalpolitisk og måske også af mere grundejermæssig art, såfremt området varetages af boligministeriet.

Det er vel en given ting, at kulturministeren snart vil fremsætte det nye forslag til naturfredningslov, vel nogenlunde i den form, der er foreslået af naturfredningskommissionen, og i den kendsgerning, at man nu vil stryge den hidtidige problematiske § 22, der omhandler bebyggelsen af det åbne land, af naturfredningsloven, ligger jo en yderligere begrundelse for at lade de egentlige natur- og bygningsfredningsproblemer varetages dér, hvor de hører til, nemlig i kulturministeriet.

Jeg er meget interesseret i at høre, om kulturministeren efter sine 6 uger i kulturministeriet ikke skulle have gjort sig lignende overvejelser. Jeg mener at have forstået på ministeren, at han som jeg er meget imponeret af det arbejde, der varetages af 4. kontor, og vel ikke skulle være tilbøjelig til at fremføre disse synspunkter i regeringen.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Da ministeren for kulturelle anliggender er på rejse i udlandet, skal jeg i hans sted besvare det af fru Bodil Koch stillede spørgsmål.

Jeg kan ganske kort svare, at regeringen endnu ikke har taget beslutning om, hvorvidt naturfredningen skal overflyttes til et andet ministerium, eller om den skal forblive under ministeriet for kulturelle anliggender, hvorunder naturfredningssagerne har sorteret siden ministeriets oprettelse i 1961.

Jeg kan imidlertid forsikre fru Bodil Koch om, at den argumentation, der både fra ministeriets egne embedsmænd og fra forskellig anden side — og ikke mindst fra fru Bodil Kochs side her i dag — er fremført for naturfredningens forbliven under kulturministeriets embedsomsråde, vil blive taget i betragtning ved spørgsmålets endelige afgørelse, som kan ventes i den nærmeste fremtid.

Bodil Koch: Jeg takker for svaret, og med al respekt for undervisningsministeren beklager jeg, at kulturministeren ikke selv personlig kunne svare. Spørgsmålet blev

jo udskudt i 8 dage, netop fordi kulturministeren selv skulle have anledning til at svare, og jeg ville gerne ligesom have haft en fornemmelse af, med hvilken personlig energi han ville være gået ind i problemet. Men nu må jeg vente og se.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lis Møller* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren medvirke til en ændring i lov om friskoler, så der bliver mulighed for at oprette friskoler også for psykisk og/eller fysisk handicappede børn, samt til, at der kan dispenseres fra bestemmelsen om, at tilskud kun kan ydes, hvis skolen i de foregående 3 år har haft 15 elever?“

Lis Møller: Folkeskolen har nu i en del år været åben for fysisk handicappede børn, nogle skoler mere åbne end andre, og nogle kommuner har ydet en større indsats end andre kommuner over for disse børn. Men hvor det drejer sig om psykisk udviklingshæmmede børn, psykisk afvigende børn, adfærdsvanskelige børn og børn, hvis afvigelser falder uden for alle gængse diagnoser og behandlingsformer, er folkeskolen stadig et lukket land. Hvis man ikke finder frem til helt utraditionelle miljøer for disse børn, hvor man magter at indstille sig på hvert enkelt barn, hvor det står, helt uafhængigt af, hvad man almindeligvis venter i vort samfund af et barn i en nærmere angivet udviklingsfase, så tror jeg ikke, at man kommer nogen vegne med hensyn til tilpasning og udvikling hos børn, der er psykisk handicappede. Børn med disse handicap trænger til en psykisk opbygning, inden de vil kunne tilegne sig kundskaber. Det kræver ofte et meget effektivt samarbejde mellem hjem, skole og læge; det er noget meget værdifuldt, men også noget meget tidkrævende, og folkeskolen har endnu ikke magtet den opgave, enkelte friskoler har taget op her.

Nogle af børnene kunne måske henvises til undervisning under statens åndssvageforsorg, men jeg er ikke sikker på, at forsoegen personelt eller kvalitativt kan påtage sig opgaven i tilstrækkeligt omfang på nuværende tidspunkt, og dertil kommer, at der findes forældre, som ikke ønsker, at